

הכלל הכל לפי כבודו. בגמרא [65] מפרש קולא היא או חומרא: המתיין לה עד שראתה עומדת על פתח חצירה: וכו' כחיסור שמן. שמן קנוי בחיסור: אע"פ שאינו ראוי. כדמפרש טעמא בגמרא [66]. וכן קורין בנטיעות אין ראוי לעובר בבל תשחית:

(דברים כ): **חִיבִין**. נְטִיעָה בַּת שָׁנָה
שָׁמַי כֶּסֶף כְּדֹאמֶר בַּהֲכֹנֶם (לְעֵיל נח):
גִּבִּי' מִנֶּה זָרִיר. כִּי'ה סְלֵעִים ק' וְזוֹ:
מִנֶּה מְדִינָה. שְׁמִינִית שְׂבֻמָּה זָרִיר.
סָלַע שֶׁל מְדִינָה חָלִי וְזוֹ כְּדֹאמֶר בָּשׂוֹר
שִׁנְגָּה (לְעֵיל ד. ה). חָנָן בִּישָׁא תַּחֲקֵל לִיָּה
(כז): **שָׂרָא זִילִיָּה**. וְלִמְחַרַּת כְּשֶׁבִצִּין
לְדוֹן אִין דְּנִין אֱלָא ע"פ שְׁמוּעָה לְפִיכִי
זָרִיךְ לְמַקְצָתָן לְהַעֲדִי וְאֵם אִין שֵׁם
אֱלָא ג' זָרִיךְ לְהוֹשִׁיב אַחֲרִים וְלַהֲעֲדִי
בְּפִתְיָם אֱלָל רָאוּ בְּיוֹם עוֹשִׁין ע"פ
הַרְחִיבָה לְרִבִּי טַרְפוֹן מִדִּי רִבִּי יְהוּדָה
«הַנֶּשֶׁא כְּרִבִּי טַרְפוֹן ס"ל: **שַׁמְשׁוֹר**
לְעֵדָה וְלַעֲדִים. שִׁכּוֹל לְהַבְרִיא לְבָד"ד
לְאוֹמְדֵי אִם רָאִי אֲגִרְפוּ וְזֶה לַעֲשׂוֹת
סִפְּלָה וְזוֹ וְאֵם אִין רָאִי לֹא יִשְׁלֵם
שְׂמֻחָתָם חֲלָשׁוֹת שֶׁל הֵם וּרְכוּתוֹ נִחְבֵּל:
לְשִׁאֲלָה אֲבָן מַסַּחַת יְדֵי עֲדִים.
שְׁנֵאֲבָדָה מִהֵן וּבִד"ד לֹא רָאוּהָ אַע"פ
שְׂרָאוֹהָ עֲדִים פֶּטוֹר דְּעֵינָן אוֹמְדֵנָא
בְּבִד"ד: **אִלֵּי ר"ע**. וְגַהִי נִמִּי לְחֵבָן
בָּא בְּבִד"ד: **וְכִי בְּפִנִי ב"ד הִכְּהוּ**
שִׁיּוּדְעִין כַּמָּה הִכְּהוּ. כְּלוֹמֵר אֲשַׁחֲזִין
הַמִּכּוֹת שֶׁהִכָּה שִׁכּוֹל לְאֹמְדֵי: **אוֹ עַל**
מָה. עַל אִיָּה מֵאֲבָדִיו: **אִיִּר נַפְשָׁא**
מִתּוֹךְ שֶׁכִּנְגַד הִלְבֵּן וְנִוְחָ הוּא לְחֵבָל
מִשֶּׁם: **ב"ד הוֹלִיִּין אֱלָל בִּירָה**.

בַּתִּמְיָה. וְכִי הִטְרִיחַ הַכְּתוּב ב"ד לֵאמֹר
מַלְשָׁכָה וּלְרֵאוֹת אֹתָהּ: אוֹ אִם נִפְלָה
הַבִּיזָה. קוֹדֶם שֶׁרְאוּהָ בֵּית דִּין כְּלוֹם
מִזְרִיךְ הַכְּתוּב לַחֲזוֹר וּלְבָנוֹת לְהִרְאוֹת
גִּבְהָה לְב"ד. אֲלָא אֲעִידִים סַמְכִינָן
וְכִיּוֹן דְּרָאוּ עֲדִים סַמְכִינָן אֲעִידוּתֵיהוּ
שְׂאוּמֵרִים לֵנוּ כִּךְ וְכִךְ הִיא וְלֹא צִיּוֹן
מִסּוֹר לַעֲדָה אֲלָא לַעֲדִים: פְּרִיט
לְשִׁטְפָה אֲבָן מִסַּחֵם יְדֵי מִכָּה. כְּלוּמַר
שֶׁנֶּאֱבָד מִיד וְלֹא רְאוּהָ עֲדִים: וְהוּאֵל
הֵלֵךְ אִם רָאָהּ וּקְנָלָה לֵ"ד: שֶׁהֵמִיָּה.
אִם וְאַחֵר כֵּן הוּיָק: וְאִין דִּינִי אוֹתוֹ
דִּינִי מִמוּנֹת. דַּתֵּם אִין מַשְׁלֵם אֲלָא
מִגּוֹפּוֹ וְהִרֵּי הוּא נִסְקֵל: וְתוֹרִין וְדִין
אוֹתוֹ דִּינִי נִפְשׁוֹת. וְמַשְׁלֵם מִן הַעֲלִיָּה:
אֲלֵמָּה

התימני אומר מה אגרוף מיוחד שמסור לעדה ולעדים אף כל שמסור לעדה ולעדים פרט לשיצתה מתחת יד העדים אמר לו ר"ע וכי בפני ב"ד הכהו שיודעין כמה הכהו ועל מה הכהו אם על שוקו או ציפר נפשו ועוד הרי שדחף את חבריו מראש הגג או מראש הבירה ומת בית דין הולכין אצל בירה או בירה הולכת אצל בית דין ועוד אם נפלה חוזר וכוונה אלא מה אגרוף מיוחד שהוא מסור לעדים אף כל שהוא מסור לעדים פרט לכשיצתה אבן מתחת ידו של מכה פטור קתני מיהת אמר לו רבי עקיבא וכי בפני ב"ד הכהו שיודעין כמה הכהו הא הכהו בפניהם עד געשה דיין לדבריו דרבי שמעון התימני קאמר וליה לא סבירא ליה: יתנו רבנן שור תם שהמית והזיק דנין אותו דיני נפשות ואין דנין אותו דיני ממונות מועד שהמית והזיק דנין אותו דיני ממונות וחוזרין ודנין אותו דיני נפשות קדמו ודנוהו דיני נפשות אין חוזרין ודנין אותו דיני ממונות וכי קדמו ודנוהו דיני נפשות * מאי הוי ליהדר ולדייניה נמי ממונות אמר רבא אשכחתינהו לרבנן דבי רב דיתבי וקאמרי הא מני ר"ש התימני היא דאמר מה אגרוף מיוחד שמסור לעדה ולעדים אלמא

סין דין ומסיק ואזיל כולה סוגיא עד ה"ל עדים ואין עד נעשה דין ולהכי איזטרך
אלא מייתי דרשה בדיוס הנחילו אלא משום דבעי לאפוקי מינה דאין עד נעשה דין כדמפרש רב
עורך כלל ציוס הנחילו לר"מ וא"ש הא דמייתי עלה ואמר רב חסדא ולא קאמר אמר רב
י"ה. פי' דקונטרס רב יודי יהודה נגיהו רבי טרפון ס"ל וצבאס פירש כן דאפילו רבי
וצבאס ניהא דלא גמר י"י מדעי נפשות כדפירשמי לנלי:

[illegible]

עצמור העדים באותה האבן
אברכה שהוא פטור.
דינקן מקאמור ר' זושא
עקיבה וכו' בפני בית דין
הוא זכור, שמועין מינה
בדבר וכו', ופרקיין.
לדברוי דשמע' התיגני
אז וכו' בפני בית דין
המקוה, אבל ר' עקיבה
לעולם קא סבר אז עד
נעשה: חזי רבנן שור
שם. כול'. מ' שור מ'
ששאי הדין לשלם אלא
הגופות, אם מית אה
הדיקן ממון הדיקן אותו
פוטריין בעליו מן הממון.
ממעד ששיתא ארז הדיקן
ממעד דין אותו דין
ממונות ומחביין בעליו
לשלם מן העליה, וחזרוין
לשלם אותו דין נפשות.